

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

52073

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 02.IX.1965 (P 110 691)

Pierwszeństwo:

Opublikowano: 10.XI.1966

Kl. 45b, 7/02

MKP A 01 c 7/02

UKD 631.331.11

BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Twórca wynalazku: inż. Mieczysław Stachurski

Właściciel patentu: Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych, Wrocław
(Polska)

Siewnik świdrowy

1

Przedmiotem wynalazku jest siewnik świdrowy do przygotowania gleby oraz wysiewu i przykrycia nasion.

Siewnik nadaje się zwłaszcza do stosowania na glebach lekkich i średnich do wysiewu nasion drobnych, takich drzew jak na przykład sosna, świerk i modrzew. Do wysiewu większych nasion siewnik może być stosowany po zmianie dozownika nasion.

Dotychczas siew najczęściej odbywa się ręcznie przez wysiew nasion na uprzednio przekopanej glebie.

Praca ta zazwyczaj jest wykonywana w pozycji klęczącej, przy czym po rozgarnięciu palcami gleby na talerzu pod wysiew rozrzuca się nasiona a następnie przykrywa się je również za pomocą dłoni i palców. Przedstawiony sposób wysiewu jest uciążliwy i mało wydajny.

Zastosowanie siewnika świdrowego według wynalazku eliminuje w pełni tę niedogodność, umożliwia wykonanie wszystkich czynności w pozycji stojącej, uzyskanie dużej wydajności pracy i wymaganej dokładności wysiewu.

Istota wynalazku polega na wykorzystaniu trzonu rurowego o odpowiedniej długości zakończonym od dołu świdrem w postaci stożka, powyżej którego umocowane są krzyżowo zębate skrzydełka a od góry połączonego za pomocą tulei ze zbiornikiem na nasiona, przy czym w górnej części tej

2

tulei znajduje się dozownik nasion i umocowane przeciwległe dwa uchwyty umożliwiające dogodne wprawianie siewnika w ruch półobrotowy.

Na rysunku fig. 1 przedstawia siewnik świdrowy według wynalazku w widoku z boku, a fig. 2 — górną część siewnika w przekroju pionowym.

Siewnik świdrowy ma trzon rurowy 1 o długości około 1 m, zakończony od dołu stożkiem 2. Powyżej stożka 2 do trzonu rurowego 1 umocowane są krzyżowo zębate skrzydełka 3, których wielkość jest dostosowana do promienia talerza pod wysiew zależnego od rodzaju wysiewanych nasion.

Na trzon rurowy 1 nasadzona jest tuleja 4, na której umocowany jest cylindryczny zbiornik 5 na nasiona zamykany przykrywką 6 ze szkiełkiem umożliwiającym obserwację ilości nasion w zbiorniku. Do tulei 4 od zewnątrz umocowane są przeciwległe dwa uchwyty 7 umożliwiające wprawianie siewnika świdrowego w ruch półobrotowy.

Wewnątrz tulei 4 znajduje się dozownik nasion, który składa się z umieszczonej w niej poprzecznie tulejki 8 i usytuowanej prostopadle do tej tulejki wkładki 9 z wycięciem 10 stanowiącym wysp nasion. W tulejce 8 umieszczony jest sworznie 11 połączony z końcem pręta sprężynującego 12, którego drugi koniec jest zamocowany do tulei 4 za pomocą śruby 13 przeprowadzonej poprzecznie przez dolną część tulei 4.

W tulejce 8 od góry jest otwór 14 usytuowany na wprost wycięcia 10 wkładki 9, a w sworzniu 11

jest otwór 15, który w stanie wyjściowym tego sworznia znajduje się na wprost otworu 14.

Pojemność otworu 15 określa wielkość porcji nasion przeznaczonych każdorazowo do wysiewu. Od dołu w tulejce 8 jest otwór 16, przesunięty osiowo względem otworu 14.

W dolnej części trzonu rurowego 1 powyżej zębatach skrzydełek 3 znajduje się otwór wylotowy 17 nasion, który w celu zabezpieczenia przed rozpryskiwaniem się nasion częściowo jest osłonięty opaską 18.

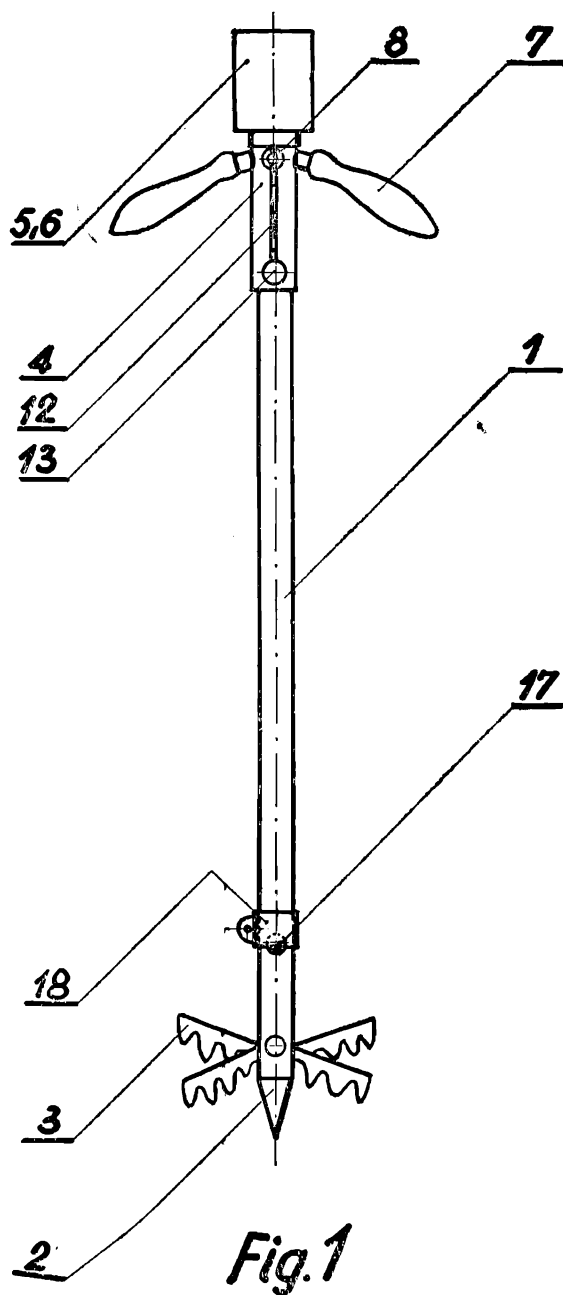
Posługiwanie się siewnikiem świdrowym według wynalazku jest proste i nie wymaga większego wysiłku fizycznego.

Najpierw za pomocą uchwytów 7 wykonuje się kilka pólóbrotów siewnikiem, którego zębata skrzydełka 3 zdzierają pokrywę i spulchniają glebę przygotowując w ten sposób talerze pod wysiew. Wysiewanie nasion znajdujących się w zbiorniku 5 następuje przez naciśnięcie główki sworznia 11. Nasiona znajdujące się w otworze 15 na skutek przemieszczenia się wraz ze sworzniem 11 względem tulejki 8 przez otwór 16 opadają w dół i otworem 17 wylatują na zewnątrz trzonu rurowego 1 do gleby. Po zwolnieniu nacisku na główkę sworznia 11 pod wpływem działania pręta sprężynującego 12 wraca on w położenie wyjściowe a jego otwór 15 poprzez otwór 14 tulejki 8 i wycięcie 10 wkładki 9 ponownie napęlnia się porcją nasion ze zbiornika 5.

W końcowej fazie za pomocą uchwytów 7 wykonuje się kilka pólóbrotów siewnikiem w celu przykrycia wysianych nasion.

Zastrzeżenia patentowe

1. Siewnik świdrowy zaopatrzony w trzon rurowy zakończony u dołu stożkiem, w dozownik nasion i w zbiornik na nasiona, **znamienny tym**, że do trzonu rurowego (1) są **przymocowane** krzyżowo zębata skrzydełka (3) **powyżej** stożka (2) oraz na **górną część** trzonu rurowego (1) nasadzona jest tuleja (4), do której **umocowane** są przeciwległe dwa uchwyty (7), przy czym dozownik nasion jest umieszczony wewnątrz tulei (4), zbiornik zaś (5) na nasiona jest umieszczony na tulei (4).
2. Siewnik świdrowy według zastrz. 1, **znamienny tym**, że dozownik nasion **wewnątrz** tulei (4) składa się z umieszczonej w niej **poprzecznie** tulejki (8) i **usytuowanej** prostopadle do tej tulejki wkładki (9) z wycięciem (10) stanowiącym **wybieg nasion**, przy czym w tulejce (8) umieszczony jest sworzeń (11), połączony z końcem pręta **sprężynującego** (12), którego drugi koniec jest zamocowany do tulei (4) za pomocą śruby (13).
3. Siewnik śrubowy według zastrz. 1—2, **znamienny tym**, że w tulejce (8) od góry jest otwór (14) usytuowany na wprost wycięcia (10) wkładki (9), a w sworzniu (11) jest otwór (15), znajdujący się w stanie wyjściowym tego sworznia na wprost **otworu** (14), od dołu zaś w tulejce (8) jest otwór (16) przesunięty osiowo względem otworu (14).
4. Siewnik świdrowy według zastrz. 1 — 3 **znamienny tym**, że w dolnej części trzonu rurowego (1) powyżej zębatach skrzydełek (3) znajduje się **otwór** (17), który **częściowo** jest osłonięty opaską (18).

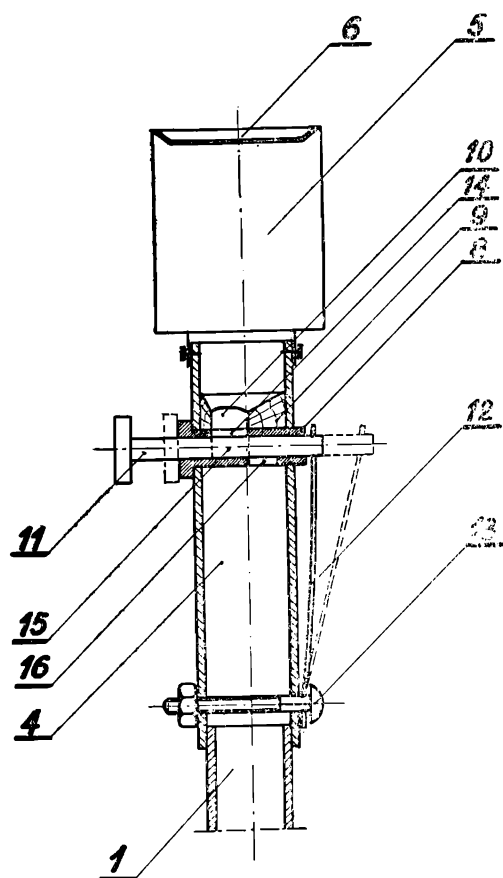

Fig. 2